

РЕШЕНИЕ

№ 6573

гр. София, 30.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Ст.Димитров, като разгледа дело номер **6248** по описа за **2013** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 08.05.2013г., постановено по н. а. х. дело № 222/ 2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав е отменено Наказателно постановление /НП/ № 46/ 10.12.2013 г., издадено от председателя на Комисията за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси, с което на Н. С. Д. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1000 лв за нарушение на чл. 13, ал. 1 чл. чл. 12, т. 1 от Закона за предотвратяване и установяване на конфликт на интереси и административно наказание глоба в размер на 1000 лв за нарушение на чл. 14, ал. 1 вр. чл. 12, т. 2 ЗПУКИ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административно-наказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено и вместо него, НП-потвърдено. Наведеното касационно основание следва да се квалифицира като нарушение на закона-чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН. Единственото твърдение в касационната жалба, относимо спрямо изложените от СРС съображения в мотивите към оспореното отменително решение, е за незаконосъобразност на извода на въззивната инстанция, че не са спазени сроковете за образуване на административно-наказателно производство по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Подателят ѝ сочи, че постъпилият в колегиалния орган сигнал от 17.08.2012 г. има

единствено сезираща функция, целта е да бъде постановено началото на проверка относно изпълнение на задълженията по ЗПУКИ – датата, на която е станал известен извършителя и деянието, е 12.10.2012 г., когато са постъпили конкретни данни от Инспектората при Министерството на здравеопазването.

Ответникът по касация в съдебно заседание чрез адв. М. отрича основателността на жалбата и аргументира подробно оставянето в сила на оспореното решение в писмено становище.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът се представлява от юрисконсулт Д., която поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ по изложените в нея съображения.

Участващият по делото прокурор от Софийска градска прокуратура, дава заключение за нейната неоснователност.

В допълнение към писмените бележки на касатора е заявено възражение срещу искането на ответника за присъждане за разноски съобразно ТР № 2/ 03.06.2009 г. по т. дело № 7/ 2008 г. на ОСС ВАС.

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Осъществяваният от АССГ касационен контрол за правилност на оспореното съдебно решение е ограничен от въведените с жалбата основания, с изключение на съответствието му с материалния закон и съществените процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд. В тази връзка, при осъществения контрол, съдът намира, че фактическата обстановка, след анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал - показанията на св. Д. /актосъставител/ и писмените доказателства, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр. чл. 84 от ЗАНН, е правилно установена по делото от Софийски районен съд, като не е допуснато съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на събиране и преценка на доказателствените материали по делото или такова, довело до ограничаване процесуалните права на страните в административнонаказателното производство.

Административно-наказателната отговорност на Д. е ангажирана за нарушение по чл. 12, т. 1 ЗПУКИ, задължаваща държавния служител в 7-дневен срок от назначаването си на длъжност главен експерт в Министерство на здравеопазването да подаде пред министъра на здравеопазването декларация за несъвместимост по смисъла на чл. 5 ЗПУКИ; както и за нарушение по чл. 12, т. 2 от ЗПУКИ, задължаваща Д. в 30-дневен срок от назначаването ѝ на цитираната длъжност да подаде пред органа по назначаването декларация за частни интереси

Административното нарушение е констатирано въз основа на сигнал, постъпил в колегиалния орган на 17.08.2012 г. Следователно нарушението – бездействие при наличие на законово задължение да се предприеме конкретно действие в определен срок – в първия случай 7-дневен от възникване на служебното правоотношение а във втория – 030 дневен от цитирания момент, като субект, време и място на извършване, съдържание на нарушената правна норма, начина, по който е обективизирано, е достойние на актосъставителя към 17.08.2012 г., от която дата до датата на съставяне

на АУАН е изминали повече от 3 месеца. Съгласно чл. 34, ал.1, пр.2 от ЗАНН административнонаказателното производство не се образува, а образуваното се прекратява, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или в продължение на една година от извършване на нарушението. Към датата, на която сигналът за извършено нарушение по ЗПУКИ е постъпил в администрацията на специализирания колегиален орган – 17.08.2012 г. са налице достатъчно данни, позволяващи еднозначно индивидуализиране на нарушителя и дори за съставомерността на деянията и именно посочената дата е началният момент на срока по чл. 34, ал. 1 ЗАНН. Следователно, от датата на откриване на нарушителя, до датата на образуване на административнонаказателно производство са изтекли повече от три месеца, поради което касаторката не е следвало да бъде привлечена към административнонаказателна отговорност. Издаването на наказателно постановление при наличие на основание за прекратяване на производството е съществено нарушение на процесуалните правила, което е достатъчно основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление. Основателно е възражението на касатора за недължимост на разноси в касационното производство по жалби срещу решенията на районните съдилища, постановени по реда на чл.- 63 ЗАНН - ТР № 2/ 03.06.2009 г. по т. дело № 7/ 2008г. на ОСС ВАС. Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, IX касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 08.05.2013г., постановено по н. а. х. дело № 222/ 2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 99 състав.
Решението не може да се обжалва.

Председател:

Членове: